

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2Nt/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813010370
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2013:6813010370.2

Uznesenie

Okresný súd Revúca predsedom senátu JUDr. Michalom Uhorskaiom a prísediacimi Ing. Vierou Vrabcovou a Júliusom Czetnerom v trestnej veci obvineného: Š. T. U., nar. XX.XX.XXXX, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2013, o návrhu na obnovu konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 Trestného poriadku súd návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca o povolenie obnovy konania v trestnej veci obvineného Š. T. U., vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 1T 21/13 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 28.10.2013 bol na tunajší súd doručený návrh prokurátora Okresnej prokuratúry v Revúcej na obnovu konania, a to v neprospech obvineného Š. T. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorého trestné stíhanie bolo právoplatne ukončené rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/21/2013 zo dňa 24.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/60/2013 zo dňa 18.07.2013 a to z tých dôvodov, že obvinený bol oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v obžalobe, pretože skutok nie je trestným činom. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2To/60/2013 z 18.júla 2013 tak, že odvolanie v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol. Predmetný rozsudok tunajšieho súdu tak v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 98/2013 zo dňa 31.07.2013 právoplatným dňa 31.07.2013 boli obvinení Š. T. U., nar. XX.XX.XXXX, Z. T. U., nar. XX.XX.XXXX P. G. a obvinená H. T. U., nar. XX.XX.XXXX uznaní vinnými zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. i/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona. Z rozsudku vyplýva, že rodičia obvineného a jeho brat pôsobili na rodinu poškodenej v tom smere, aby zmenili svoje výpovede tak, aby v trestnom konaní vedenom voči obvinenému Š. T. U., aby pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona vypovedali v prospech obvineného.

Z dokazovania, ktoré bolo vykonané v trestnom konaní pre uvedený zločin jednak v štádiu prípravného konania a jednak na hlavnom pojednávaní je podľa vyjadrenia prokurátora zrejmé, že práve zmenené výpovede poškodenej U. T., jej matky Q. U. a jej sestry Y. T., ktoré boli učinené týmito osobami po pôsobení rodiny obvineného boli súdmi, jednak súdom prvého stupňa, ako aj súdom odvolacím vyhodnotené v smere, že tieto osoby sú osobami nedôveryhodnými k podaniu svedeckých výpovedí a o nimi tvrdené skutočnosti nemôžu oprieť svoje rozhodnutia.

Skutočnosť, že k zmene výpovedí vyššie uvedených osôb došlo práve v dôsledku nátlaku zo strany rodiny obvineného však obom konajúcim súdom nebola známa, nakoľko vyšla najavo až po právoplatnom ukončení trestného stíhania vo veci tohto zločinu, t.j. po 18.07.2013. Prokurátor Okresnej

prokuratúry Revúca uviedol, že sa jedná o novú, pre dokazovanie podstatnú okolnosť, ktorá je spôsobilá s ohľadom na už skôr vykonané dôkazy privodiť iné rozhodnutie o vine obvineného. Práve v dôsledku tejto skutočnosti by mal súd opätovne prehodnotiť svoje úvahy o dôveryhodnosti osôb a tvrdení, ktoré uviedli jednak poškodená, jej matka a jej sestra, ale aj Š. T. U., nar. XX.XX.XXXX, Z. T. U., nar. XX.XX.XXXX a H. T. U., nar. XX.XX.XXXX, ktorí vo veci vypovedali ako svedkovia a na základe úvah môže dôjsť k inému rozhodnutiu o vine obvineného.

Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca navrhol, aby súd po oboznámení sa so súdnymi spismi Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T 21/2013 a 2T 98/2013 povolil v zmysle § 400 ods. 1 Trestného poriadku obnovu konania, ktoré bolo právoplatne ukončené rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T 21/2013 zo dňa 24.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 60/2013 zo dňa 18.07.2013 a napadnuté rozhodnutia celkom zrušil.

Z trestného spisu sp. zn. 1T 21/2013 a 2T 98/2013 súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/21/2013 zo dňa 24.04.2013 bol obvinený Š. T. U. v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 25.07.2012 v čase okolo 21.00 h v obci Šivetice, okres Revúca pri lavičke nachádzajúcej sa pri ceste, chytil za ruku U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. Č.. XX a dovedol ju do izby svojho rodinného domu č. 85 v obci Šivetice, kde násilím ju donútil k súložiu tak, že ju zvalil na posteľ, stiahol jej nohavice a nohavičky, rozťahal jej rukami nohy a vykonal na nej súložie napriek tomu, že ona s tým nesúhlasila, hovorila mu nech prestane a zo strachu sa nevedela iným spôsobom brániť, pričom prestal so súložou až po tom, čo matka U. T. Q. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. Č.. XX, začala búchať na bránu a dvere rodinného domu v Š. Č.. XX, čím U. T. spôsobil čerstvé poranenie hymenu a v oblasti smerom od zadnej komisúry ku konečníku čerstvú krvácajúcu trhlínu o dĺžke 5 mm, ktoré zranenie si dňa 26.07.2012 vyžiadalo lekárske ošetrenie, pretože vykonanými dôkazmi sa nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že pohlavný styk bol násilný, t.j. nedobrovoľný zo strany poškodenej. Súd záverom uviedol, že uvedený skutok nie je trestným činom, nakoľko súd nezistil existenciu takých dôkazov, ktoré by preukazovali, že skutok je trestným činom, na základe čoho súd obvineného oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd na základe odvolania podaného okresným prokurátorom po preskúmaní napadnutého rozsudku a dôkazov v spise sa nachádzajúcich odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol a v odôvodnení uznesenia uviedol, že Okresný súd Revúca na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy vzťahujúce sa k predmetnej trestnej veci a tieto aj náležite vyhodnotil. Z vykonaného dokazovania podľa vyjadrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici jednoznačne vyplynulo, že obvinený mal s poškodenou pohlavný styk, k čomu sa aj priznal. Na svoju obhajobu obvinený uviedol, že išlo o dobrovoľný pohlavný styk i zo strany poškodenej, nakoľko s poškodenou chodil. Poškodená mu napísala viacero ľúbostných listov. Obhajobu obvineného v tomto smere potvrdil aj otec, matka a brat obžalovaného. Sama poškodená tiež priznala, že sa jej obvinený páčil, pritom však trvala na tom, že obvinenému napísala len jeden list a že spolu nechodili. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že pri podávaní trestného oznámenia mala na poškodenú nezanedbateľný vplyv jej matka, ktorá ju sprevádzala tak ako na obvodnom oddelení, aj na lekárskom vyšetrení. Matka poškodenej uviedla, že po skutku poškodenú umývala. Následne však došlo k zmene výpovede poškodenej i jej matky v tom, smere, že uvádzali, že k znásilneniu nedošlo, a že obvinený sa s poškodenou mali radi a trestné oznámenia poškodená učinila a matke oznámila, že došlo k znásilneniu iba z toho dôvodu, že silno krvácala, a preto pôvodne matke povedala, že jej to mal spraviť obvinený. Následne asi za približne pol roka došlo k zmene ich výpovedí. Krajský súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na závery znaleckého posudku. Vierohodnosť jej výpovede totiž treba hodnotiť aj s prihliadnutím na znalecký posudok, nakoľko bolo zistené, že má sklony ku konfabulácii pri záťažových a stresových situáciách. Krajský súd pritom poukázal i na skutočnosť, že čo sa poškodenej týka, ide o jednoducho štruktúrovanú osobnosť. Svedok, lekár MUDr. Šestina vypovedal, že počas pohotovostnej služby vykonal gynekologické vyšetrenie poškodenej v sprievode jej matky, pričom obe uviedli, že došlo k znásilneniu. Poškodenú vyšetril, na jej tele nenašiel žiadne známky poranenia, okrem poranenia panenskej blany a drobnej trhlínky v dolnej časti pošvy. Tieto poranenia boli čerstvého charakteru. Znalec uviedol, že došlo k pohlavnému styku, ale to, či bol dobrovoľný alebo násilný, to nevedel jednoznačne určiť. Také poranenia, ktoré by nasvedčovali násilnému pohlavnému styku, nezistil. Celkové poranenia,

ktoré u poškodenej vznikli, mohli vzniknúť aj normálnym pohlavným stykom. Záverom krajský súd skonštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že k pohlavnému styku medzi obvineným a poškodenou došlo, avšak nemožno jednoznačne tvrdiť bez akýchkoľvek pochybností, že k tomuto styku došlo násilným spôsobom a zo strany poškodenej nedobrovoľným.

Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 98/2013 zo dňa 31.07.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 31.07.2013 súd voči obvineným Š. T. U., nar. XX.XX.XXXX, Z. T. U., nar. XX.XX.XXXX P. G. a voči obvinenej H. T. U., nar. XX.XX.XXXX schválil dohodu o vine a treste uzavretú dňa 31.07.2013 pod sp. zn. 2Pv 57/13 na Okresnej prokuratúre v Revúcej, ktorou boli obvinení uznaní vinnými zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. i/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 29. júla 2012 asi okolo 13.00 h až 14.00 h v Š. na ulici pred rodinným domom č. 72 Š. T. U. a Z. T. U. sa vyhrážali Q. U., nar. XX.XX.XXXX a U. T., nar. XX.XX.XXXX, že v prípade, ak nezmenia svedecké výpovede v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ, odbore kriminálnej polície Revúca pod č. k. ORP-238/KP-RA-2012 kde vypovedali v neprospech Š. T. U. ml., že „ich zabijú, budú ich sádrovať v Revúcej, budú sa musieť vysťahovať zo Šivetíc, nebudú sa môcť ukázať v Jelšave ani v Revúcej, nakoľko ich rodina je veľká, nebude môcť chodiť do školy ani chlapec Y., že ho zbijú, keď nás stretnú v Jelšave alebo v Revúcej, tak nás zbijú a budeme mať problémy“, následne v ten istý deň asi o 16.00 h do domu Q. U. H. U. T. L. H. T. U., ktorá Q. U. a U. T. upozornila, že pokiaľ nezmenia výpoveď v trestnej veci stíhaného Š. T. U. pre skutok znásilnenia U. T., tak budú zo strany Š. T. U. H. Z. T. U. vyhrážky uskutočnené a potom dňa 30. júla 2012 asi o 07.00 h v obci Š. prišla H. T. U. spoločne aj so šoférom T. U. na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Felícia ev. č. RA 075AN za Q. U. H. U. T., aby išli spoločne do G., kde majú vypovedať v zmysle predchádzajúcich pokynov, pretože v opačnom prípade budú zo strany Š. T. U. H. Z. T. U. uvedené vyhrážky uskutočnené, na základe čoho zo strachu Q. U. H. U. T. nastúpili do osobného motorového vozidla, ktoré bolo zabezpečené zo strany H. T. U., prišli do Jelšavy, kde ku nim pristúpil Z. T. U., ktorý zopakoval vyhrážky, že pokiaľ nezmenia výpoveď, že ich dolámu a skončia v nemocnici, na základe čoho sa Q. U. H. U. T. dostavili pred vyšetrovatelku Okresného riaditeľstva PZ v Revúcej, kde zmenili svedecké výpovede vo vyššie označenej trestnej veci a to zo strachu z vyhrážok Š. T. U., Z. T. U. H. H. T. U., že tieto budú voči nim ako aj ich rodine uskutočnené. Obvinenému Š. T. U., Z. T. U. i H. T. U. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, ktorý im súd podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsiatichšiestich) mesiacov.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 396 ods. 2 Trestného poriadku, v neprospech obvineného môže návrh na povolenie obnovy konania podať len prokurátor.

Podľa § 397 ods. 2 Trestného poriadku, o návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, rozhoduje iný samosudca alebo iný senát súdu, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

V konaní o povolení obnovy konania je súd oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmami, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý je nový a nebol vykonaný v pôvodnom konaní alebo dôkaz, ktorý síce vykonaný bol ale s iným obsahom.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než napadnuté rozhodnutie, musí byť uskutočnené porovnaním doposiaľ prevedených dôkazov a doposiaľ zisteného skutkového stavu s dôkazným významom nových skutočností alebo nových navrhovaných dôkazov. Pri rozhodovaní, či má byť povolená obnova konania, je potrebné skúmať, či navrhované dôkazy sú dôkazmi novými, súdu skôr neznámymi a okrem toho či na základe nich by mohlo dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci.

S ohľadom na citované ustanovenia súd určil vo veci termín verejného zasadnutia, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že návrh na obnovu konania vo veci, kde bol Š. T. U. oslobodený spod obžaloby, je dôvodný a poukázal pritom na skutočnosť, na ktorú poukazoval aj v pôvodnom konaní, čiže na to, že poškodená U. T., jej matka Q. U.Ú., jej sestra Y. T., zmenili svoje výpovede práve z dôvodu pôsobenia rodiny Š.O. T. U., a to jeho otca, matky a brata. Uvedenú skutočnosť zdôraznil aj v pôvodnom konaní, kde však ešte o skutku vydierania otca, matky a brata Š.O. T. U. nebolo rozhodnuté. K právoplatnému uznaniu viny týchto osôb došlo až po právoplatnom ukončení v trestnej veci zločinu znásilnenia, a preto túto skutočnosť súd vzhľadom na rešpektovanie prezumpcie neviny nemohol brať do úvahy. Poukázal na časové a logické súvislosti, ktoré vyplývajú z pôsobenia otca, matky a brata Š.O. T. U., kde poškodená U. T. a jej matka Q. U. ihneď po takomto pôsobení za súčinnosti otca, matky a brata Š. T. U. odišli do Revúcej, aby učinili zmeny vo svojich pôvodných výpovediach. Práve zmeny podstatných svedkov U. T. a jej matky Q. U. sa v úvahách pôvodného rozhodnutia vyhodnotili tak, že tieto osoby neboli považované za dôveryhodné a taktiež neboli považované za dôveryhodné ich tvrdenia ohľadne spáchania skutku znásilnenia. Zmena výpovede U. T. sa premietla aj v záveroch znaleckého posudku, ktorý spracovala znalkyňa z odboru psychológie, kde práve v podstatných dôvodoch, kde pripustila nedôveryhodnosť výpovede U. T. bolo to, že už raz zmenila svoju výpoveď, a teda že vie vypovedať vedome o tom istom skutku úplne rozdielne. Znalkyňa z odboru psychológie uviedla, že vzhľadom na osobnostný a intelektový profil svedkyne poškodenej Svetlany Milovej je pravdepodobná jej prvá výpoveď, ktorá usvedčovala obvineného Š. T. U. zo spáchania skutku znásilnenia. Skutočnosť, že otec, matka a brat Š. T. U. boli uznaní vinnými zo zločinu vydierania spáchaného na svedkyni U. T., Q. U. a sestry Y. T. spôsobuje aj to, že ich výpovede otca, matky a brata v pôvodnom konaní musia byť vyhodnotené v neprospech Š. T. U.. Prokurátor preto navrhol, že k náležitému zisteniu skutkového stavu, teda objasnenia zločinu znásilnenia je potrebné vykonať nové trestné konanie na základe podanej obžaloby, a preto požiadal súd o povolenie obnovy konania, ktoré bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/21/13 zo dňa 24.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/60/2013 zo dňa 18.07.2013, a preto žiada aby boli tieto rozhodnutia zrušené v celom rozsahu.

Návrh okresného prokurátora na povolenie obnovy konania v neprospech Š. T. U. navrhol obhajca obvineného na verejnom zasadnutí dňa 11.12.2013 zamietnuť, a to hneď z niekoľkých dôvodov. Skutočnosti ohľadne pôsobenia na svedkov, ktoré viedli prokurátora k podaniu tohto návrhu, boli skúmané aj v pôvodnom konaní a už vtedy tam boli zistené rozpory týkajúce sa hlavne okolností za akých došlo k zmene výpovede, keď svedkyňa uviedla, že išli zmeniť výpoveď autobusom a ostatní tvrdili že išli autom. K samotnému uznaniu viny pre zločin vydierania podľa obžalovaného došlo tak, že keďže obvinení nemali v tomto konaní obhajcu, súhlasili s dohodou, nakoľko sa báli, že budú odsúdení na nepodmienečný trest. Obhajca podotkol, že pôvodný spis treba posudzovať v širších súvislostiach, a to nielen podľa výpovede poškodenej, jej zmenenej výpovede a následne znovu obnovenej pôvodnej výpovede. K zmene výpovede došlo dňa 30.7.2012 v prospech obvineného a k poslednej zmene výpovede v neprospech obvineného došlo dňa 9.1.2013, po viac ako 6 mesiacoch, čomu nasvedčuje tvrdenie obvineného, že poškodení požadovali finančné prostriedky za to, že výpoveď zmenili, keďže ich nepodplatili, preto opätovne zmenili výpoveď. Táto skutočnosť bola súdu do pozornosti daná aj v pôvodnom konaní. Ďalej obhajca uviedol, že zmena výpovede dňa 30.7.2012 nebola jediným dôvodom na základe čoho došlo k oslobodeniu. Nehodnoverné už bolo trestné oznámenie, ktoré bolo vykonané v prítomnosti matky poškodenej, za jej priamej účasti, tak ako to vyplýva zo spisu. Vzhľadom na mentálnu vyspelosť poškodenej nemožno vylúčiť, že to bola práve jej matka, ktorá okolnosti, že došlo k súložiu medzi poškodenou a obvineným vydedukovala, že automaticky došlo aj k znásilneniu. Do úvahy treba brať aj vyjadrenie poškodenej pri jej výpovedi, kde uviedla, že „to máš za tú bolesť“, čím naznačila, že sa chce pomstiť Š. T. U., za pohlavný styk, ktorý bol u nej prvý a bol zrejme pre ňu bolestivý. Ako ďalší fakt v prospech obvineného obhajca uviedol, že matka U. T. prišla do domu Š. T. U., kde v tom čase bola aj poškodená a tá nešla za ňou, ale odišla inými dverami a ušla domov. Vtedy poškodenej nič nebránilo povedať matke, čo sa malo stať. MUDr. T. T. na strane 24 znaleckého posudku, spis č. I. 171, posúdila

poškodenú ako osobu s podpriemernými intelektovými schopnosťami, simplexne emočne nezrelej, infantilnej, neuroticky labilnej osobnosti so zníženou toleranciou na záťažové situácie, čím môže byť jej všeobecná vierohodnosť znížená aj znížená vierohodnosť výpovede poškodenej. Skutočnosť, že k pohlavnému styku došlo, bola zrejme takouto záťažovou situáciou. V pôvodnom konaní, okrem výpovede poškodenej, aj to zmenenej v podstatnej časti, že sa chcela brániť krikom, ale jej zakryl obvinený ústa, čo nebolo predtým v pôvodnom konaní, nevyplýva, že by jej obvinený spôsobil zranenia súvisiace so súložou násilím, hematómy, modriny a pod., ani že by jej poškodil nejakým spôsobom šatstvo, nebol takýto dôkaz zabezpečený. Svedkyňa utrpela drobnú trhlinu pošvy, čo bolo v dôsledku pohlavného styku. K týmto okolnostiam bol vypočutý MUDr. Š., ktorý uviedol, že k takémuto drobnému zraneniu môže dôjsť pri normálnom styku, hlavne ak ide o prvý styk. Tak isto boli ako svedkovia vypočutí T. I. H. G. U., sú to susedia obvineného, ktorí potvrdili, že poškodená za obvineným viackrát chodila a často sa rozprávali, čo nasvedčuje tomu, že mala o neho záujem, napísala mu jeden ľubostný list, aj keď bolo z výpovedí svedkov uvedené, že takých listov bolo viac. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že pohlavný styk bol medzi obvineným a poškodenou dobrovoľný. Uvedené skutočnosti zohľadnil i Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení sp. zn. 2To 60/13, a ktorý rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 1T/21/13 v celom rozsahu potvrdil, na základe čoho obhajca žiadal zamietnuť návrh prokurátora na povolenie obnovy konania. Obvinený na záver verejného zasadnutia dňa 11.12.2013 uviedol, že s poškodenou U. T. mal pohlavný styk, ale z jej strany bol dobrovoľný. Chodili spolu skoro 3 mesiace, vedela o tom aj jej matka, ktorá zmenila svoj postoj až vtedy, keď matka obvineného dostala akcie z fabriky a mali jej byť vyplatené.

Súd vo vzťahu k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam uvádza, že naďalej existujú dôvodné pochybnosti o tom, že vôbec došlo ku skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca č. k. 1Pv 258/12-21 zo dňa 01.03.2013, ktorá je súčasťou trestného spisu 1T 21/2013, čo konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí č. k. 2To 60/2013 zo dňa 18.07.2013. Tunajší súd dodáva, že pochybnosti sa netýkajú len výpovede poškodenej a jej matky zo dňa 30.07.2012, kedy došlo k zmene výpovede, ale pochybnosti vyplynuli už z prvotného úkonu, ktorým bolo samotné trestné oznámenie voči obvinenému, kde podľa názoru tunajšieho súdu zohrala príliš veľkú úlohu matka poškodenej, ktorá pri samotnom skutku nebola a všetky informácie o predmetnom skutku dostala len sprostredkované od poškodenej, ktorá mohla mať strach pred matkou ohľadne tej skutočnosti, že mala pohlavný styk s obvineným, o čom svedčí aj skutočnosť, že poškodená z miesta, kde ju mal obvinený údajne znásilniť, pred matkou ušla. V rozsudku sp. zn. 1T 21/2013 zo dňa 24.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 60/2013 zo dňa 18.07.2013 boli ako dôkazy o pochybnosti výpovedí z 27.07.2012 poškodenej uvedené aj výpovede rodiny obžalovaného, ktoré potvrdili, že obžalovaný chodil s poškodenou a mal s ňou vzťah. Sama poškodená potvrdila, že obžalovanému napísala aj jeden ľubostný list. V predmetnej veci bol vypracovaný aj znalecký posudok, ktorého závery tiež jednoznačne nepreukázali skutočnosti uvedené v obžalobe. Prvostupňový súd sa vysporiadal aj s tým, že poškodená a svedkyňa zmenili výpovede aj 30.07.2012 a aj neskôr pri výpovediach v roku 2013, čo následne zobral do úvahy aj odvolací súd.

V konečnom dôsledku je potrebné uviesť, že z hmotnoprávnej stránky veci prokurátor nepredložil v návrhu ani na verejnom zasadnutí žiaden dôkaz, ktorý bol doposiaľ súdu neznámy a mohol by odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste teda nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už známymi odôvodnili obnovu konania.

Samosudca preskúmal žiadosť odsúdeného, ako aj celý spisový materiál a zistil, že odsúdený neuviedol nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by mali za následok povolenie obnovy konania, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.